

Het Konvooi

Protestantse Gemeente Schiermonnikoog

Kerkdiensten in september

De diensten worden gehouden in de Got Tjark en beginn om 10:00 uur. Het is mogelijk dat enkele diensten in het COS gehouden worden vanwege restauratie van het orgel in de Got Tjark. Wij weten nog niet wanneer.

September

- 1 Ds. M. Veenstra-Ovink uit Wijhe
- 8 Ds. L. Heuvelman uit Naarden
- 15 Ds. J.A. De Boer uit Winkel
- 22 Geen dienst. Zie: Gemeentezondag 22 september
- 29 Ds. N.J. van Rijswijk

Lectio Divina, op zaterdag 7 september,
om 9.00 uur in de GOT TJARK

Op uitnodiging van de Protestantse Gemeente is Broeder Paulus, monnik op Schiermonnikoog, bereid gevonden om samen met ieder die dat wil een kort stuk uit de Bijbel te lezen op de wijze van de monniken. Deze opzet sluit aan bij de landelijke Vacare Informatie, telefonisch bij Garda Meerdink 06 53477050.

Waarneming bij afwezigheid Ds. van Rijswijk

Vanaf 24 augustus tot en met de 16 september is ds. van Rijswijk afwezig. Waarneming wordt verzorgd door predikanten uit de regio. Wilt u een beroep doen op een predikant dan kunt u dit kenbaar maken bij de voorzitter van de kerkeraad, dhr. S. Dijs, Telefoon: 05195 31579 of per E-mail: sdijsevm@gmail.com

U kunt ook contact opnemen met één van de andere kerkeraadsleden. Zij weten welke predikanten beschikbaar zijn en zullen het contact voor u leggen.

Gemeentezondag - 22 september

Beste Gemeenteleden,
op zondag 22 september gaan we met elkaar in de Balg-
expres naar de het einde van het eiland; de Balg.
Er wordt een bijdrage van € 17,50 gevraagd.

We verzamelen ons om 10 voor 9 ((8:50 uur) bij het COS.

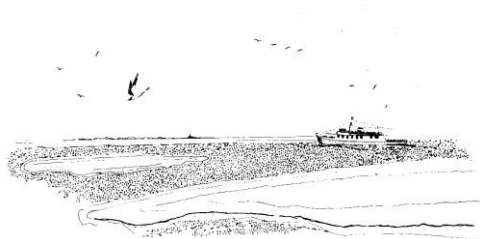
Voor drinken en fruit wordt gezorgd.
Wanneer we terug komen gebruiken we de lunch in het
COS; Er is een heerlijke soep.

De door u meegebrachte lunchpakketjes kunt u vóót de
reis al in het COS leggen.

Thema is een verrassing evenals het programma onderweg
in de bus.

Opgeven voor deelname kan bij Jappie, tot 9 september
Mail adres: j.poortinga@knid.nl
Tel. No 06 12194474

Namens de voorbereidingsgroep
Renze Visser,
Garda Meerdink en Jappie Poortinga.

Met eenheid in de kerk kunnen we niet wachten tot we het eens zijn schreef Bram van de Beek op 3 juli in het Nederlands Dagblad. Hij is theoloog en emeritus hoogleraar symboliek aan de Vrije Universiteit. Hij schrijft maandelijks een column. “Vorige maand schreef ik over de eenheid van de kerk. Iemand schreef mij naar aanleiding van die column. Hij had jaren gewerkt aan vereniging van kerkelijke gemeenten. Eindelijk was het gelukt. Maar hoe moeilijk was het geweest. ‘O, o, wat staan we mijlenver bij elkaar vandaan. Soms denk ik: “Beste Bram dat weet je toch wel?” ’

‘Wat staan we mijlenver bij elkaar vandaan.’ Dat ene zinnetje drukt kernachtig uit waarom het zo moeilijk is om kerkelijk een te zijn. Om een te zijn moeten we het eerst eens zijn. In elk geval moeten we begrijpen wat de ander bezielt - en dat dan ook nog aanvaardbaar vinden.

En dan nog: we hebben onze eigen bekende kring, onze eigen structuur, onze omgeving waarin we ons veilig voelen en als geloof ergens over gaat, dan is het wel over veiligheid, geborgenheid.

Je kunt het gooien op herkenbaarheid. Je kunt het ook onder de noemer van waarheid brengen: ‘Geen eenheid ten koste van de waarheid.’ Maar om welke waarheid gaat het dan? Om de wetenschappelijke waarheid over het ontstaan van de aarde? Over de sociologische of biologische waarheid van seksuele geaardheid? Over de positie van man en vrouw? Elk heeft zijn eigen breekpunten - sorry, genderneutraal: Alle mensen hebben hun eigen breekpunten. We hoeven het misschien niet over alles eens te zijn, maar wel over de belangrijke dingen. En dan begint de discussie over wat belangrijk is en wat waarheid is.

een kerk zonder struikelblokken

Wat sta ik mijlenver af van de gemeente waar ik kerk, omdat daar niet elke week het avondmaal wordt gevierd. Dat is heel wat belangrijker dan de discussie over de vrouw in het ambt. Toch ga ik naar deze gemeente. Wat sta ik mijlenver af van een kerk die in een van haar documenten zegt dat Jezus wel goddelijk is, maar niet God 'is'. Dat is heel wat ernstiger dan een afwijkende mening over seksuele ethiek. Toch behoort ik bij die kerk. Voor veel mensen zullen zulke afstanden in vieren of belijden redenen zijn zich af te scheiden of afgescheiden te blijven - er is wel over mindere dingen gescheurd. Moet ik dan een kerk zoeken waarin er geen struikelblokken zijn waardoor ik mijlenver van anderen af sta? Ik kan lang zoeken en stel al dat ik zo'n kerk vond, dan doemt er alweer een ander punt op waarin ik toch weer mijlenver van hen af sta. Rest mij niets anders dan mijn eigen kerk te stichten - met één lid.

gedoopt in dezelfde Naam

Allemaal onzin. Ik behoort bij de kerk. Daar heeft God mij geplaatst. Daarin ben ik geboren en gedoopt. Dat geldt voor de meeste kerkleden en anderen heeft God op later leeftijd nog binnengebracht, ook nog gedoopt als ontijdig geboren. De kerk is een objectieve werkelijkheid en geen samengaan van gelijkgezinden. De kerk is als een familie. Je kunt mijlenver van je broer af staan, maar je behoort wel tot hetzelfde gezin. Je hoort bij elkaar. Zelfs al maak je zo'n ruzie dat je elkaar nooit meer wilt zien, dan blijft je broer je broer. Zo is het ook met de kerk: de ander blijft bij je horen, zelfs al heb je muren opgetrokken van kerkgenootschappen om die ander niet meer te hoeven zien en niet meer met hem aan tafel te zitten. Zijn ze je broeders niet? Kom nu. Ze zijn gedoopt in de Naam van dezelfde Vader, dezelfde Zoon, dezelfde Geest. Ze zijn anders dan jij. Ze deugen misschien niet.

Dat heb je soms met broers. Reden om hen eens flink onder handen te nemen, juist omdat ze broers zijn. En - grote schrik - toen had een zus ook nog wel iets met mij te bespreken.

Paulus maakt het nog erger: de kerk is geen gezin, maar één lichaam, in één Heer gedoopt. Mijn hoofd heeft vreselijk veel last van mijn been dat niet wil zoals het moet. Maar het heeft dat been wel nodig om ergens te komen. Dan maar met pijn. Maar blij dat ik een been heb. We zijn één - dat is een objectief gegeven. En eens worden we het niet - niet om ons daarbij neer te leggen, maar om des te hartstochtelijker te strijden voor de waarheid. Binnen die eenheid.”

Tegenwoordige tijd : *niemand tot last zijn...*

Voor u gelezen door N. van Rijswijk. Frits de Lange schreef de onderstaande column in het Magazine van de Protestantse Theologische Universiteit, juli 2019. Hij is hoogleraar ethiek aan de PThU Groningen.

Nederland vergrijst, maar kan er maar moeilijk antwoord op vinden. De publieke discussie over onze oude dag verengt zich vaak tot misstanden in het verpleeghuis en wordt gegijzeld door het politieke debat over voltooid leven. Mogen we zelf uit het leven stappen op het moment dat we dat willen en mag de arts er dan bij helpen?

Els van Wijngaarden ging in haar spraakmakende dissertatie van 2016 in gesprek met vijftientig ouderen die uitdrukkelijk aangaven dat zij klaar waren met leven en dood wilden.

Zij ontdekte dat achter die doodswens een hele wereld aan gevoelens schuil gaat. Twee gevoelens sprongen eruit: deze mensen waren eenzaam en tegelijk bang om afhankelijk te zijn van anderen.

‘Ik wil niemand tot last zijn’ - je hoort het alom onder ouderen. Ik ben op dit moment betrokken bij een onderzoek van de Saxion Hogeschool onder 75-plussers met de titel: ‘Niemand tot last zijn’. Studenten verpleegkunde interviewen ouderen over de vraag of ze makkelijk hulp vragen.

Mijn inmiddels overleden ouders heb ik daar nooit een probleem over horen maken. ‘Als er maar goed voor mij gezorgd wordt’ zei mijn moeder toen ze het verzorgingshuis (dat bestond toen nog) inging. Misschien was dat een gevoel dat onder vorige generaties algemeen was: als je oud en afhankelijk wordt, behoort er voor je gezorgd te worden zoals jij ook voor anderen hebt gezorgd. Dat spreek vanzelf, daar hoef je je niet schuldig over te voelen.

Mijn generatie, die van de babyboomers, staat anders in het leven. Voor ons is persoonlijke autonomie de hoogste waarde. Zelfredzaam willen we blijven tot het einde toe, en het leven in eigen regie houden. En als dat niet meer kan, dan mag het zo snel mogelijk afgelopen zijn, al dan niet met (wel ironisch in dit verband) hulp van anderen. Achter dit ‘Ik wil niemand tot last zijn, ontdekken we in dit onderzoek, gaat een diepe angst voor afhankelijkheid schuil. Hulp van anderen ontvangen is een inbreuk op onze zelfredzaamheid. Daarom durven we geen beroep te doen op onze kinderen, want die ‘hebben hun eigen leven’. En bij hulp van burens waar we niks tegenover kunnen stellen, voelen we ons meteen schuldig. Zorg ‘inkopen’ vinden we OK, maar zorg ontvangen om niet - nee liever niet.

Geven en nemen, voor wat hoort wat - het zit ons in het bloed. De neoliberale cultuur van ‘je eigen broek ophouden’ versterkt die neiging alleen maar.

Wij willen best iemand bedanken die we dank verschuldigd zijn. Maar simpele goedheid ontvangen, zonder 'dank je wel' als tegenprestatie, het gaat ons slecht af. Wij willen altijd iets terug doen. Dan houden we zelf de regie.

Ik wil zelf graag heel oud worden. Maar ik denk dat ik dat nooit red met mijn zelfredzaamheid. Daarom probeer ik steeds meer te oefenen met het vanzelfsprekend te vinden dat ik help en geholpen wordt.

*Geen mens kan iedereen helpen
maar iedereen kan iemand helpen*

christen en moslim - slot - aflevering 3 van 3

In deze derde en laatste aflevering van drie artikelen over de drie hoofdbezwaren die door Moslims tegen het Christendom worden ingebracht zullen we ingaan op het bezwaar dat Jezus moest lijden en sterven; waarom moest dat nou?

Wij stonden in het eerste artikel stil bij de vraag van Moslimzijde 'Hoe kan het dat God een Zoon heeft? In het tweede stonden we stil bij de vraag, 'of er drie goden zijn, omdat de Kerk het heeft over Vader, Zoon en Geest.

Laten we maar meteen volmondig erkennen dat de vraag van Moslimzijde de vraag is die ieder mens wel zal stellen als hij of zij het Evangelie van Jezus Christus hoort: Waarom een liefdevolle en almachtige God dit offer nodig heeft. Kan dat niet op een andere manier?

En deze mensen hebben veel medestanders in het Evangelie aan hun kant. Zo dikwijls Jezus over zijn lijden spreekt, ergert dat mensen. In Mattheüs 16 vers 21 en volgende, leest u: “Toen Christus zijn leerlingen begon duidelijk te maken dat hij naar Jeruzalem moest gaan en veel moest lijden door de oudsten en hogepriesters en Schriftgeleerden, en gedood moest worden, toen nam Petrus hem terzijde en begon hem te bestraffen en zei: Heer, spaar uzelf, dat zal u geenszins overkomen.’ Petrus zegt dat als vriend. Hij heeft zich aan Christus helemaal toegewijd, daarom wil hij nu als *vriend*, dat ze het samen goed hebben. Het is uit medelijden met zijn vriend dat hij hem bestraft. Maar Christus antwoordt: ‘Ga weg van mij, Satan! Je bent me een ergernis, want je bent niet bedacht op wat van God is, maar op wat van mensen is.’

De reden waarom Petrus een ergernis is voor Christus, staat lijnrecht tegenover de reden waarom Christus een ergernis is voor Petrus.

De ergernis - óók die van de moslim- is de normale reactie van de mens op Christus. En die ergernis moet door u en mij telkens weer uitgehouden worden, omdat daardoor het geloof kan ontstaan, tenzij men vast wil houden aan de ergernis. Er is geen andere weg.

De theoloog Hendrikus Berkhof (1914-1995) heeft ons het volgende aangedragen: “Jezus kwam om te leven maar zó te leven dat hij in deze wereld wel moest omkomen... In het lijden en sterven trok Jezus noodgedwongen en tegelijk vrij-willig de consequentie van de levensweg die hij gekozen had.” We spreken van het offer dat Jezus brengt. Dat offer is niet alleen het offer van zijn leven aan het kruis, maar zijn hele leven is offer. Een leven waarin God vlees wordt. Waarin God belichaamd wordt. Een leven in liefde voor alle mensen. Uit liefde legt hij regelmatig de vinger bij een zere plek. En dus stuit Jezus op een enorme weerstand. Van Schriftgeleerden, van degenen die

macht hebben. Maar, als we eerlijk zijn tegenover onszelf, ook op weerstand in onszelf.

Het sterven van Jezus zegt iets over God: God geeft ons Jezus, de mens in wie zijn koningschap, zijn liefde wordt belichaamt. Door deze gave kunnen wij nieuwe mensen worden. In Jezus' lijden wordt duidelijk dat Gods liefde zich nergens door laat weerhouden. Jezus stelt zich ter beschikking aan de liefde van God. En zo wordt hij een deel van de werkelijkheid van God in deze wereld: Hij is Gods Zoon in de betekenis die ik in mijn vorige meditatie verduidelijkt heb.

Het sterven van Jezus zegt ook iets over ons: Wij, mensen, vinden het moeilijk, zo niet onmogelijk, deze liefde van God te verdragen: Ook in ons leven legt Hij de vinger op de zere plek. Hij laat ons zien waar wij tekort schieten, waar het anders kan. Wij zouden Jezus regelmatig graag uit ons leven wegduwen.

Tegelijkertijd troost het lijden en sterven van Jezus ons ook. Daarin wordt duidelijk hoe het in de wereld gaat met iemand die de liefde van God belichaamt. Wat je ook doet, hoe groot jouw liefde ook is, hoe je ook je best doet: dat betekent niet dat je geprezen wordt, of dat iedereen het met je eens is, of dat iedereen je dankbaar is. Aan Jezus zien we dat het juist ook de andere kant op kan gaan. Dat je weerstand ontmoet wanneer je het goede doet, of het goede spreekt. Aan Jezus zien we ook dat het ronduit moeilijk, zo niet onmogelijk om werkelijk het goede te doen en overeind te blijven in deze wereld.

En dan is er tegelijkertijd het geloof: precies wanneer wij denken dat het allemaal geen zin heeft om lief te hebben, om er te zijn voor een ander, om rechtvaardig te zijn, zegt Jezus nadat Judas is weggegaan om hem te verraden:

“nú wordt de mensenzoon verheerlijkt en wordt God verheerlijkt in hem!” (Johannes: 13:31) (317). Met andere woorden: Juist nu er geen hoop meer lijkt te zijn, wordt het des te duidelijker wie God is: God is daar waar Jezus zich compromisloos ter beschikking stelt van God, waar Jezus zonder compromissen in woord en daad de wil van God belichaamt.

Zo bevrijdt Jezus ons van de gedachte dat “wie goed doet altijd goed ontmoet”. Hij bereidt je voor op de gevolgen van de weg die Hij gaat. En tegelijkertijd wijst Hij je daarin ook de weg. Bevrijdt Hij je om die weg te gaan. De weg van een zinvol, rijk, gevuld leven. In liefde voor God en voor de naaste, die is zoals wijzelf. Omdat het gewoon goed is om de liefde van God te belichamen. Dat ontdekken de leerlingen van Jezus na zijn overlijden in de opstanding van Jezus. En zij verkondigen: deze weg van Jezus is de weg van het leven. Daarom klinkt op de Paasmorgen in alle kerken:
“De Heer is waarlijk opgestaan!”
De dood heeft niet het laatste woord.
Dat heeft de Liefde van God.

Met dank aan Dr. P. J. Huizer, predikant van de Vredeskerk in Nijkerk, die in het kerkblad daar een reeks artikelen wijdde aan ‘de wereld om ons heen’ en in dat kader in het bijzonder aan *christenen en moslims*. Voor degenen die meer uitgebreid willen lezen wat Dr. Berkhof schrijft over het lijden en sterven van Jezus: zie Prof. Dr. H. Berkhof, *Christelijk geloof*: Een inleiding tot de geloofsleer. Uitgeverij G.F. Callenbach - Nijkerk, (eerste uitgave 1973, laatste uitgave 2007) Blz. 315-323.

N. J. van Rijswijk

Leden

Klaas de Vries en Henny de Vries-Terpstra zijn op hun verzoek ingeschreven bij de Protestantse Gemeente Schiermonnikoog. Adres: Van Starckenborghsstraat 10. Ook langs deze weg: Heel hartelijk welkom !!

Jarigen in september

23 Mevr. J. Kok-Graaf. Middenstreek 51

11 Dhr. A.J. Maris. Middenstreek 17

16 Mevr. A.M. Reitsma-Bergsma. Zie: 'Aan de overkant'

24 Mevr. A. Tammes. Voorstreek 12

27 Dhr. A. van der Stoep. F. Gasaustraat 20

Gefeliciteerd met uw verjaardag!

zieken

Op het gevaar af iemand te vergeten willen we toch deze mensen hartelijk groeten en moed en krachten wensen in hetgeen zij dragen: mw. M. Hogervorst, mw. T. Steendam, dhr. S. Blom, dhr. K. Boersma die op 27 september een knieoperatie zal ondergaan, dhr. J. Mandemaker die operaties heeft ondergaan, en de revaliderende Mw. H. de Vries in Beatrixoord, Mw. R. Visser, dhr. B. de Jong en Mw. R. Bakker-Steendam.

Een kaart

Bij een ziekenhuisopname of ziekte kunt u - of namens u een ander- dit doorgeven aan mw. Reina Bakker-Steendam, tel 531402. Zij kan dan een kaart met bemoedigende groet sturen, uit naam van de eilander kerkgemeenschap.

Website

De Protestantse Gemeente Schiermonnikoog heeft een bladzijde op het wereldwijde Web. Het adres daarvan staat vermeld in het colofon van dit blad. Maandelijks wordt de bladzijde door heel wat mensen bezocht: in mei 1646 mensen, in juni 1468 mensen en in juli 1531 mensen. Soms om even te kijken wanneer de kerkdiensten zijn. Van anderen horen we dat zij langs deze weg artikelen in Het Konvooi lezen. Onlangs werd de website beveiligd met een SSL-certificaat. Door gebruik te maken van een SSL-certificaat werd de verbinding tussen de website en de bezoeker beveiligd. Doordat de gegevens versleuteld worden uitgewisseld is het voor derden niet mogelijk om de gegevens te lezen. Ook kan de verbinding niet worden omgeleid omdat de echtheid wordt gewaarborgd. De heer E. Augusteijn heeft hierover de gesprekken voor ons gevoerd met de leverancier van de website en alle benodigde aanpassingen toegepast. Dank voor dit werk, letterlijk en figuurlijk, achter de *schermen*.

Redactie Konvooi

Om de redactie van het konvooi minder ‘kwetsbaar’ te maken willen we graag in contact komen met iemand die daaraan deel wil nemen. Vereist is een vlotte omgang met tekstverwerker en E-mail, en beschikbaarheid in het laatste weekeinde van elke maand, wanneer de kopij voor het Konvooi van de nieuwe maand klaargemaakt moet worden voor verzending naar de drukker. Het bijhouden van- en publiceren van berichten op de website van de Kerk vloeit min of meer vanzelf voort uit de redactiewerkzaamheden. U kunt uw belangstelling voor deze taak doorgeven per E-mail : n.vanrijswijk@knid.nl

Van de boekhouder

Vrijwillige bijdragen

Begin dit jaar is de actie kerkbalans gehouden. Verschillende gemeenteleden hebben aangegeven dat ze de bijdrage zouden verhogen. Dit is erg fijn, maar sommigen hebben vergeten hun automatische afschrijving daartoe aan te passen. U wordt vriendelijk verzocht om hieraan de nodige aandacht te besteden. Alvast bedankt.

Opbrengst collecten

juni

Kerkcollecten	€ 1154,28
Diaconie -	91,50
Avondmaalscollecte voor de	
Rudolphstichting -	149,50
Werelddiaconaat -	74,75
Kerk in Actie -	126,95
Pinkster avonddienst -	330,10

juli

Kerkcollecten	€ 1084,52
Diaconie -	128,30
Zendingsbusje -	19,30

Th. de Vries

Zomerzondagavondvieringen

In iedere van de vijf Zomerzondagavondvieringen is een collecte gehouden. De totale opbrengst van deze vijf collectes is bestemd voor het werk van onderwijsproject “Kabira” in Oeganda, waar onze dorpsgenote Vera Harthoorn zich in samenwerking met ‘Save the Children, de lokale overheid en de bevolking mede voor inzet. Om een idee te geven van het aantal kerkgangers per keer en de opbrengst van de collecte:

21 juli	17 mensen	€	130,20
28 juli	24	€	45,30
4 aug.	54	€	114,20
11 aug.	34	€	77,45
18 aug.	<u>25</u>	€	<u>110,20</u>
Totaal	154	€	467,35

Help bij het herstel !

Kerk in Actie start een campagne om zeker twintig (kerk) gebouwen in Aleppo, Daraa, Homs, en Lattakia te herstellen. Op 15 september en tijdens de daarop volgende landelijke actieweek collecteren meer dan duizend Nederlandse kerken voor het herstellen van gemeenschapscentra zoals scholen en kerken, en ook voor projecten om mensen aan werk te helpen in Syrië.

Het belangrijkste voor de toekomst is dat er een plek is waar mensen zonder angst kunnen leven. Ik ben minder bang voor christenen zonder Syrië dan voor een Syrië zonder christenen, zegt bisschop Toumech.

Verder kijken

Kon je maar achter een gezicht kijken
en zien wat er werkelijk in iemand omgaat.
Kon je maar verder kijken dan die eeuwige glimlach
en weten of iemand echt gelukkig is.

Kon je maachter de nieuwsbeelden kijken
om te weten wat er allemaal werkelijk gebeurt.
Bestond er maar een bril om te zien of ze je iets
voorspiegelen wat maar half waar is.

Wist je maar precies wat de dode hoek is in de spiegel
van jouw waarneming.
Dan zou je tenminste rekening kunnen houden
met die blinde vlek.

Wist je maar altijd hoe gekleurd jebril is.
dan zou je verder kunnen kijken
dan persoonlijke interesses of
onbewuste vooroordelen die je blik vernauwen.

Wat zou je dan opkijken !

Greet Brokerhof -van der Waa

Aan de overkant

Mw. P. Roemers
Verpleeghuis “Blauw Borgje”
Zonnelaan 8, 9742 BL Groningen

Mw. A. Koning-Klapwijk
De Waadwente / Punter 16
Birdaarderstraatweg 68 9101 DC Dokkum

Dhr. G.Griik
De Waadwente / Schouw 15
Birdaarderstraatweg 68 9101 DC Dokkum

Mw. A.M. Reitsma-Bergsma
Zorgcentrum de Pol . Kamer 536
Vetkamp 85, 3862 J N Nijkerk.

Mw. C.L. Elles
Lindestede afd. De Striepe
Steenwijkerweg 49
8471 KZ Wolvega
Telefoon 0561-728816

Mw. J.H. de Jong-Hoving
per adres: De Skûle
Stationswei 12
9123 JZ Metslawier

Mw. H. de Vries- Terpstra
Beatrixoord Afdeling B0, kamer 34
Dilgtweg 5
9751 ND Haren
Postbus 30.002, 9750 RA Haren
Bezoektijden van 15:30 - 16:30 en van 18:30 - 19:30.

COLOFON: HET KONVOOI

Redactie:

N. J. van Rijswijk
Middenstreek 53 - Telefoon 531269
E-mail: n.vanrijswijk@knid.nl

E. F. Valster
Langestreek 108 - Telefoon 531286

Coördinatie bezorging:

Th. Vlasma, F.H. Gasaustraat 19 - Telefoon 531164

Druk: info@rekladruk.nl tel. (0511) 457 190

Abonnement 'het KONVOOI'

€16,00 (per post €18,00)
Bankrekening NL80RABO0346186668
T.n.v. 'Konvooi' Gez. Kerken'
F. H. Gasaustraat 19 / 9166 RB Schiermonnikoog

Rekening nummer van de kerk:

Protestantse Gemeente Schiermonnikoog
Bankrekening Kerk: NL90RABO0346122953
Bankrekening Diaconie: NL77RABO0346157331

E-mail adres schiermonnikoogkonvooi@gmail.com

Internetsite:

www.kerkschiermonnikoog.nl

Kopij volgend nummer

Bij de redactie, vóór of op zaterdag 28 september.

Afbeelding op de voorzijde: Got Tjark
Pentekening door: R. ter Veer. (Haren Gr.)